

Törvényjavaslat

a cigányok kóborlásának meggátlásáról.

1. §.

Minden cigánynak állandó lakhelylyel kell birnia.

2. §.

A cigány illetőségi helye az a község, hol a cigány jelen törvény hatályba lépte napjától visszafelé számítva legalább egy évig állandóan lakott.

3. §.

Ha cigány illetőségi helye a 2. §. alapján meg nem állapitható, illetőségi helyéül az a község tekintendő, hol a cigány született.

4. §.

A családfő feleségének, vagy annak a nőnek, ki a családfővel egy háztartásban él, valamint a tőlük származott, vagy velük együtt lakó kiskorú gyermekeknek illetőségi helye ugyanaz, a mi a családfőé.

5. §.

Jelen törvény hatályba léptétől számított három hónap alatt minden cigány köteles illetőségi helyére (2., 3., 4. §-ok) menni, ott letelepedni és a letelepedésről a községtől bizonyítványt venni.

6. §.

Ha a cigány születési helyét nem tudja, vagy ha nem a magyar állam területén született, akkor joga volna a cigánynak bármely községben ideiglenesen letelepedni, de köteles is valamely községben letelepedni és a község köteles erről bizonyítványt adni.

7. §.

A 6. §. esetén a hatóság legfeljebb egy év alatt kinyomozza a cigány születése helyét és akkor a cigány oda tolonczolandó. Ha pedig a születési hely kinyomozható nem volt, akkor az a község lesz a cigány illetőségi helye, a hol letelepült. (6. §.)

8. §.

Vitás esetekben a főszolgabíró dönt a cigány illetősége kérdésében és annak határozata ellen a cigány és az érdekelt községek az alispánhoz, innen a belügyministerhez felebbezhetnek. A belügyminister végérvényesen dönt az illetőség kérdésében.

9. §.

A törvény hatályba léptétől számított 3 hónap után tilos a cigánynak hatósági engedély nélkül egyik községből a másikba, habár csak ideiglenes tartózkodásra is, távozni. Indokolt kérelemre és csak előre meghatározott időre a főszolgabíró adja meg az engedélyt. A főszolgabíró elutasító határozata ellen a cigány az alispánhoz, innen a belügyministerhez felebbezhet.

10. §.

A távozási engedélynek minden egyes személyre külön-külön kell szólni és tartalmaznia kell a cigánynak fényképét, úgy a helyet és utat, a hova és a mely irányban a cigány utazik.

11. §.

A törvény hatályba léptétől számított három hónap után bárkinek jogában áll, a csendőrség, rendőrség tagjainak pedig kötelességében áll az utazó vagy kóborló cigánytól a távozási engedély felmutatását kérni és a cigányt, ha ilyet felmutatni nem tudna, vagy ha a távozási engedély adatai idő és hely tekintetében nem egyeznének a cigány útjával: a legközelebbi közhatóságához (községi előljáróság, bíróság, szolgabírói hivatal, csendőrség, rendőrség) előállítani, hol a cigány azonnal letartóztatandó és erről a főszolgabírói hivatal azonnal értesítendő. A letartóztatás mindaddig tart, míg a főszolgabíró másként nem intézkedik.

12. §.

A belügyminister felhatalmaztatik, hogy minden olyan esetben, mikor a cigánynak állandó lakhelye nincs (2. §.), a kóbor cigány lakhelyét — még ha születési helye tudva van is — kielölhesse, a mely helyről a cigánynak vagy hozzátartozóinak hatósági engedély nélkül eltávozni nem szabad.

13. §.

Ha a cigány lakhelyét a minister jelölte ki és ha ott az állam a cigánynak vagy családjának lakást, ellátást ad: a cigány és családja a minister által

erre megbizott egyének fegyelmi hatalma alatt állanak és kötelesek az ilyen cigányok erejüknek és képességüknek megfelelő munkát végezni az állam javára.

14. §.

Az a cigány, ki nem tartozik valamely törvényesen bevett vallásfelekezetekhez, olyan vallásúnak tartandó és olyan vallásban nevelendő, a melyet a cigány lakóhelyén levő más egyének többsége követ.

15. §.

Az a cigány, ki ennek a törvénynek bármelyik szakaszát megsérti, kihágást követ el, mely egy évig terjedhető elzárással és 1000 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. Az elzárás a közigazgatási hatóság belátása szerint akár közigazgatási, akár járásbirósági, akár törvényszéki, akár a jelen törvény által szem előtt tartott czélokra külön építendő fogházban töltendő el.

16. §.

Kihágási eljárásra azon járás főszolgabirája illetékes, kinek járásában a cigány lakik. Ha a cigányt a 11. §. alapján letartóztatták, a letartóztatás helyén illetékes főszolgabíró jár el. A főszolgabíró határozata ellen az alispánhoz, innen a belügyministerhez lehet három nap alatt felebbezni.

17. §.

A kihágás miatt elítélt cigánynyal vele egy háztartásban élt kiskorú, de 16-ik életévet még nem haladott gyermekek állami gyermekmenhelyre, vagy javítóintézetbe küldendők. Ideiglenesen az a község tartozik róluk gondoskodni, a hol a cigány letartóztatása történt. A község költségeit az állam megtéríteni köteles. A 16-ik életévet meghaladott kiskorúak illetőségük helyére, vagy a belügyminister által kijelölt helyre tolonczolandók és ha onnan engedély nélkül távoznának, a jelen törvény értelmében szintén büntetendők.

18. §.

A kihágási eljárás, illetőleg az elzárás tartama alatt a kóbor cigány illetőségi helye kinyomozandó és a büntetés kiállása után oda eltolonczolandó; ha a cigány illetőségi helye kinyomozható nem volt, az elzárás tartama meghosszabbítható, de az elzárás egy évnél tovább összesen sem terjedhet. Ha egy év alatt sem lehetett a cigány illetőségi helyét kipuhatolni, a belügyminister határozza meg a cigány illetőségi helyét, hova a cigány eltolonczolandó.

19. §.

A jelen törvény által tárgyalt esetekben a hatóságok intézkedései azonnal, a felebbezésre való tekintet nélkül végrehajthatók.

20. §.

Városokban a főszolgabíró elé jelen törvényben utalt esetekben a rendőrkapitány intézkedik.

21. §.

Minden község köteles az illetőségük alá tartozó cigányokról pontos nyilvántartást vezetni és azokat a cigányokat, a kik kóborolni szoktak, lehetőleg lefényképeztetni.

22. §.

Jelen törvény kihirdetése napján lép hatályba és ettől számított 10 év alatt hatálya megszűnik.

23. §.

Jelen törvény végrehajtásával a belügy- és igazságügyministerek bizatnak meg.

Budapesten, 1908. évi február hó 22-én.

Beadja:

Dr. Bozóky Árpád s. k.,
országgyűlési képviselő.

Indokolás

„a cigányok kóborlásának meggátlásáról“ szóló törvényjavaslathoz.

A kóbor cigányok állandóan veszélyeztetik a közbiztonságot, annyira, hogy a közvéleményben megérlelődött annak elhatározása, hogy a cigányok kóborlását a közbiztonság érdekében kivételes módon és radikális eszközökkel kell megakadályozni.

Ennek a javaslatnak alapeszméje, hogy a cigányokat le kell telepíteni születési helyükre, vagy pedig a belügyminister által kijelölt községekbe, illetőleg telepekre és innen a cigány hatósági engedély nélkül nem távozhatnak.

A 10. és 11. §-ban arról történik gondoskodás, hogy kellőképen ellenőriztessék a hatósági engedély nélküli kóborlás és az rögtön és radikálisan megtorolható legyen.

Legfontosabb része a javaslatnak, hogy a kóborlás (hatósági engedély nélküli távozás) kihágásnak minősítettik, melyre szigorú büntetés és egyéb következmények várnak.

A gyermek elvételét általánosságban kimondani nem lehet, mert ezzel nagyon súlyosan megsértenők azt a természetes viszonyt, a mi szülők és gyermekeik között van. De igenis kimondható az olyan esetben, mikor a családfe el van zárva és nem gondoskodhatik családjá eltartásáról.

A javaslat bővebb indokolást nem igényel.

Budapest, 1908. évi február hó 22-én.

Beadja:

Dr. Bozóky Árpád s. k.,
országgyűlési képviselő.